A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2020. június 25.*

„Növényfajták– A *Lilium L.* fajba tartozó Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának módosítása iránti kérelem – A CPVO fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezés – Elfogadhatatlanság – Indokolási kötelezettség – A 2100/94/EK rendelet 75. cikke – Hatékony bírói jogvédelem – A 2100/94 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése és 87. cikke – Nyilvánvaló hibák kijavítása – A 874/2009/EK rendelet 53. cikkének (4) bekezdése”

A T-737/18. sz. ügyben,

a **Siberia Oriental BV** (székhelye: ’t Zand [Hollandia], képviseli: T. Overdijk ügyvéd)

felperesnek

a **Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO)** (képviselik: M. Ekvad, F. Mattina és O. Lamberti, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a CPVO fellebbezési tanácsának a *Lilium L.* növényfajba tartozó Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának módosítása iránti kérelem tárgyában 2018. október 15-én hozott határozata (A 009/2017. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: A. Marcoulli elnök, C. Iliopoulos (előadó) és R. Norkus bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. december 17-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. április 1-jén benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2020. január 23-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1995. július 28-án a felperes, a Siberia Oriental BV a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.) alapján közösségi növényfajta-bejelentési kérelmet nyújtott be a Közösségi Növényfajta-hivatalhoz (CPVO). Ezt a kérelmet 1995/0101. számon vették nyilvántartásba.

2 A növényfajta, amelynek tekintetében a közösségi oltalmat igényelték, a *Lilium L.* növényfajba tartozó Siberia fajta volt.

3 A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentésében a felperes előadta, hogy ezt a fajtát az Európai Unióban először 1993 januárjában hozták forgalomba. Az első nemzeti növényfajta-oltalmi tanúsítványt 1993. április 8-án Hollandiában bocsátották ki, a 2100/94 rendelet hatálybalépését megelőzően.

4 1996. augusztus 2-i határozatában (a továbbiakban: az oltalom megadásáról szóló határozat) a CPVO közösségi növényfajta-oltalomban részesítette a Siberia fajtát és ezen oltalom lejárati idejét 2018. február 1-jében határozta meg. E lejárati időpontot a közösségi növényfajta-oltalmi jogoknak a 2100/94 rendelet. 87. cikkében meghatározott nyilvántartásában (a továbbiakban: nyilvántartás) is feltüntették.

5 A felperes 2011. október 24-i levelében arra kérte a CPVO-t, hogy tájékoztassa arról a módszerről, amellyel 1996-ban kiszámította a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom időtartamát. A CPVO a következő napon megküldött levelében közölte vele a kért információkat.

6 2015 és 2017 között a CPVO és a felperes további információcserét folytatott egymással a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom időtartamának kiszámítására alkalmazott módszer tárgyában.

7 2017. augusztus 24-én a felperes újra előadta azon véleményét, amely szerint a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom időtartamát először is a 2100/94 rendelet 19. cikke alapján kellett volna kiszámítani. Emellett, véleménye szerint a CPVO-nak a fentieket követően e rendelet 116. cikke (4) bekezdésének megfelelően csökkentenie kellett volna az oltalom időtartamát oly módon, hogy abból levonja a Siberia fajta első forgalomba hozatala és az említett rendelet hatálybalépésének időpontja közötti időszakot. Ennek következtében a felperes azt kérte a CPVO-tól, hogy akként módosítsa a Siberia fajta vonatkozásában megadott közösségi növényfajta-oltalom lejárati napját, hogy a 2018. február 1-jei időpontot 2020. április 30-ra változtatja.

8 A CPVO 2017. október 23-i határozatában elfogadhatatlannak nyilvánította a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom tekintetében a nyilvántartásba bejegyzett lejárati nap módosítására irányuló kérelmet. Először is úgy ítélte meg, hogy már lejárt a 2100/94 rendelet 69. cikkében az oltalom megadásáról szóló határozattal szembeni fellebbezésre nyitva álló két hónapos határidő. Másodszor megállapította, hogy a CPVO előtti eljárások tekintetében a 2100/94/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló 2009. szeptember 17-i 874/2009/EK bizottsági rendelet (HL 2009. L 251., 3. o.) 53. cikkének (4) és (5) bekezdése a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel a CPVO határozata sem nyelvi, sem elírási vagy más nyilvánvaló hibát nem tartalmaz. Harmadszor a CPVO azt állította, hogy a közösségi növényfajta-oltalom nyilvántartásba történő bejegyzése napjának módosítására irányuló kérelem nem rendelkezik jogalappal.

9 A felperes a 2100/94 rendelet 67. cikke alapján 2017. november 23-án fellebbezést nyújtott be CPVO fellebbezési tanácsához a 2017. október 23-i határozattal szemben. E fellebbezés a 2100/94 rendelet 70. cikkének megfelelő, előzetes felülvizsgálat iránti kérelmet is magában foglalta.

10 A CPVO 2017. december 8-i határozatában elutasította a 2100/94 rendelet 70. cikke szerinti előzetes felülvizsgálat iránti kérelmet.

11 A fellebbezési tanács előtti szóbeli szakaszra 2018. szeptember 24-én került sor. A tárgyaláson a felperes többek között arra hivatkozott, hogy fellebbezése elfogadható, mivel a 2100/94 rendelet 67. és 87. cikkén alapul. Fellebbezésének jogalapjaként a felperes a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdésére és a CPVO-nak a nyilvántartásban esetlegesen szereplő hibák hivatalból történő kijavítására irányuló kötelezettségére is hivatkozott.

12 A CPVO fellebbezési tanácsa 2018. október 15-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a fellebbezést mint elfogadhatatlant elutasította.

13 A fellebbezési tanács először is úgy vélte, hogy a fellebbezés nem alapulhat a 2100/94 rendelet 87. cikkével összefüggésében értelmezett 67. cikkén, mivel véleménye szerint e rendelkezések a megadott közösségi növényfajta-oltalom lejáratának a nyilvántartásba történő eredeti bejegyzésére, nem pedig az ilyen bejegyzés módosítására vonatkoznak.

14 Másodszor megállapította, hogy a fellebbezés a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdésén sem alapulhat. A fellebbezési tanács szerint ugyanis a CPVO 2017. október 23-i határozata, amelyben ez utóbbi elutasította a lejárati nap módosítása iránti kérelmet, nem minősül a 2100/94 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése értelmében fellebbezéssel megtámadható határozatnak. Különösen nem minősül a 2100/94 rendelet 87. cikke értelmében vett, adatoknak a nyilvántartásba történő bejegyzésével vagy törlésével kapcsolatos határozatnak. A fellebbezési tanács rámutatott, hogy ugyanez vonatkozik arra az állításra is, hogy a CPVO megtagadta a részére a nyilvántartásban szereplő esetleges hibák hivatalból történő kijavítása érdekében biztosított hatáskör gyakorlását.

15 Harmadszor, a fellebbezési tanács – jóváhagyva a 2017. október 23-i határozat indoklását – rámutatott, hogy közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának kiszámítását érintő állítólagos hiba nem tekinthető a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése értelmében vett nyilvánvaló hibának. Hozzátette, hogy a 2100/94 rendelet 116. cikke (4) bekezdésének negyedik francia bekezdése *prima faciae* többféleképpen is értelmezhető.

16 Negyedszer és utolsósorban, a fellebbezési tanács megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan, mivel azt a 2100/94 rendelet 69. cikkében előírt két hónapos határidő leteltét követően nyújtották be. A fellebbezési tanács, mivel a fellebbezést elfogadhatatlannak ítélte, nem hozott döntést a 2100/94 rendelet 116. cikkének értelmezése tárgyában.

A felek kérelmei

17 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– kötelezze a CPVO-t arra, hogy a nyilvántartásban 2020. április 30-ra módosítsa az ott jelenleg szereplő lejárat napját.

18 A CPVO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségei viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

19 A felperes a második kereseti kérelme alapján azt kéri a Törvényszéktől, hogy a CPVO-t a nyilvántartásban jelenleg szereplő lejárati nap 2020. április 30-ra történő módosítására kötelezze.

20 A CPVO válaszbeadványában azt állítja, hogy a második kereseti kérelem elfogadhatatlan.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a CPVO fellebbezési tanácsának határozata ellen az uniós bírósághoz benyújtott kereset alapján indult eljárás keretében – a 2100/94 rendelet 73. cikke (6) bekezdésének megfelelően – a CPVO-nak meg kell tennie az uniós bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva a Törvényszék nem utasíthatja a CPVO-t, ez utóbbinak viszont kötelessége az uniós bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd ebben az értelemben: 2019. február 5-i Mema kontra CPVO [Braeburn 78 {11078}] ítélet, T-177/16, EU:T:2019:57, 29. pont; lásd még analógia útján: 2007. július 11-i El Corte Inglés kontra OHIM – Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ítélet, T-443/05, EU:T:2007:219, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Következésképpen a második kereseti kérelem elfogadhatatlan, mivel arra irányul, hogy a Törvényszék kötelezze a CPVO-t a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom nyilvántartásba bejegyzett lejárati napjának módosítására.

A CPVO fórumai előtt előadott érvekre való hivatkozások elfogadhatatlanságáról

23 A CPVO arra hivatkozik, hogy elfogadhatatlanok a felperesnek a CPVO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban benyújtott érvelésre és beadványokra való általános hivatkozásai.

24 E tekintetben, a keresetlevél 5.24 pontjában a CPVO előtti közigazgatási eljárásban a felperes által benyújtott – a keresetlevélhez azonban nem mellékelt – észrevételek meghatározott pontjaira való hivatkozásokat illetően az így hivatkozott érveket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

25 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében ugyanis, amely ezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése szerint a Törvényszék előtti eljárásra alkalmazandó, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 177. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében minden keresetlevélnek többek között tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ezen információnak kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését és a Törvényszék számára a keresetről való határozathozatalt. Ugyanez vonatkozik minden kereseti kérelemre, amelyet olyan jogalapokkal és érvekkel kell ellátni, amelyek lehetővé teszik úgy az alperes, mint a bíróság számára a kérelem megalapozottságának értékelését. Ennélfogva a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek legalább röviden összefoglalva, de összefüggően és érthetően ki kell tűnniük magának a keresetlevélnek a szövegéből. Márpedig, a keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a keresetlevélben kell szerepelniük. Ehhez hasonlóak a valamely jogalap alátámasztásául hivatkozott kifogásokkal vagy érvekkel kapcsolatos követelmények (lásd. 2019. április 11-i Fomanu kontra EUIPO – Fujifilm Imaging

Germany [Egy pillangó ábrázolása] ítélet, T-323/18, nem tették közzé, EU:T:2019:243, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Emellett nem a Törvényszék feladata, hogy a felek helyett megkísérelje megkeresni az általuk hivatkozott dokumentumokban a vonatkozó részeket (lásd: 2018. március 9-i Recordati Orphan Drugs kontra EUIPO – Laboratorios Normon [NORMOSANG] ítélet, T-103/17, nem tették közzé, EU:T:2018:126, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A jelen ügyben, a keresetlevél 5.24 pontjában a felperes megelégszik azzal, hogy hivatkozik „a 2017. november 23-i beadványának az ügy érdemére vonatkozó 4.4 pontjára, valamint a 2018. szeptember 24-i tárgyaláson benyújtott irat 3. és 4. pontjára”, és kiemeli, hogy a CPVO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban előadott érveket egyúttal a jelen kereset keretében kifejtett érveknek is kell tekinteni. Márpedig azon túl, hogy a felperes az általa hivatkozott beadványokat és iratot nem csatolta a keresetlevélhez, a hivatkozása nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a keresetlevélben kell szerepelniük.

27 A fentiekből következően a keresetlevél 5.24 pontjában a CPVO előtti közigazgatási eljárásban a felperes által benyújtott dokumentumokban szereplő érvelésre való hivatkozás a jelen kereset keretében nem elfogadható.

Az ügy érdeméről

28 Keresetének alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt lényegében az indokolás hiánya miatt a lényeges eljárási szabályok megsértésére, a másodikat a 2100/94 rendeletnek vagy az alkalmazásával kapcsolatos– az EU-Szerződést, és az EUM-Szerződést is magukban foglaló – jogszabályok megsértésére alapítja. A felperes többek között azt állítja, hogy a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezése elfogadható volt.

29 Először a második, majd az első jogalapot célszerű megvizsgálni.

A CPVO fellebbezési tanácsa által a hozzá benyújtott fellebbezés elfogadhatatlanná nyilvánításával megvalósított téves jogalkalmazásra alapított második jogalapról

30 A második jogalap két részből áll, amelyekkel a felperes a CPVO azon értékelését vitatja, amely szerint a fellebbezés elfogadhatatlan.

– A második jogalapnak lényegében a 2100/94 rendelet 87. cikkével összefüggésben értelmezett 67. cikke megsértésére, és a nyilvánvaló hibák vonatkozásában a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjai számára nyitva álló jogorvoslati lehetőségek korlátozására alapított, első részéről

31 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a fellebbezés nem alapulhat a 2100/94 rendelet 87. cikkével összefüggésben értelmezett 67. cikkén, mivel a fellebbezési tanács szerint ezek a rendelkezések a megadott közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának a nyilvántartásba történő eredeti bejegyzésére, és nem e bejegyzés módosítására vonatkoznak. A felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács érvelése mesterséges megkülönböztetést tesz a közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának a nyilvántartásba történő eredeti bejegyzése és e bejegyzés módosítása között.

32 A felperes szerint a közösségi növényfajta-oltalom nyilvántartásban szereplő lejárati napjának kijavítására irányuló kérelem elutasításáról szóló határozat egyértelműen a 2100/94 rendelet 87. cikke szerinti „nyilvántartásba vétel vagy nyilvántartásból való törlés” fogalmába tartozik. A felperes

véleménye szerint a megtámadott határozat az adatok nyilvántartásba történő bejegyzése során vétett nyilvánvaló hibák vonatkozásában a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjai számára rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek jogtalan korlátozását eredményezi.

33 A CPVO vitatja a felperes érveit.

34 Emlékeztetni kell arra, hogy a jogbiztonság elve az uniós jog által elismert alapvető jogelvek körébe tartozik. Valamely közigazgatási határozat jogereje, amely az ésszerű jogorvoslati határidő leteltével vagy a jogorvoslati jog kimerítésével áll be, hozzájárul az említett biztonsághoz, és azzal a következménnyel jár, hogy az uniós jog nem követeli meg, hogy a közigazgatási szerv főszabály szerint köteles legyen visszavonni az ily módon jogerőssé vált közigazgatási határozatot (2004. január 13-i Kühne & Heitz ítélet, C-453/00, EU:C:2004:17, 24. pont; 2008. február 12-i Kempter ítélet, C-2/06, EU:C:2008:78, 37. pont; 2012. október 4-i Byankov ítélet, C-249/11, EU:C:2012:608, 76. pont). Emellett a jogorvoslati határidők a jogbiztonság védelmére irányulnak, amikor megakadályozzák, hogy a joghatásokkal bíró uniós jogi aktusokat időbeli határ nélkül meg lehessen kérdőjelezni (1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 16. pont).

35 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a rendelkezésre álló jogorvoslatok, valamint a jogorvoslati határidők a 2100/94 rendeletben találhatók.

36 A 2100/94 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy „[f]ellebbezés nyújtható be a [CPVO-nak] a 20., 21., 59., 61., 62., 63. és 66. cikk szerint hozott határozatai ellen, valamint […] a 87. cikk szerinti nyilvántartásba-vétel vagy nyilvántartásból való törlés […] ellen”.

37 A 2100/94 rendelet 69. cikke értelmében „[h]a határozat címzettje a fellebbező személy volt” az ilyen fellebbezést írásban kell benyújtani „a határozat kézbesítését követő két hónapon belül, vagy – kézbesített határozat hiányában – a határozat közzétételétől számított két hónapon belül […]”.

38 Egyébiránt, a 2100/94 rendelet 87. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében a CPVO vezeti a közösségi növényfajta-oltalmi jogok nyilvántartását, amelybe a közösségi növényfajta-oltalom megadását követően többek között be kell jegyezni a közösségi növényfajta-oltalom kezdetének és megszűnésének napját.

39 Először is, e körülményekből következik, hogy a 2100/94 rendelet 67. cikkének az ugyanezen rendelet 87. cikke (2) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdése csak CPVO olyan határozatával szemben rendelkezik fellebbezésről, amely a közösségi növényfajta-oltalom megadására irányuló eljárás keretében az említett oltalom kezdetének és megszűnésének napját határozza meg. A CPVO-nak a fellebbezési tanács előtt vitatott, a felperes által a kijavítás iránt benyújtott kérelmet elutasító határozatára ezek a rendelkezések nem vonatkoznak.

40 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy a CPVO 1996. augusztus 2-i határozatával megadta a közösségi növényfajta-oltalmat a Siberia fajta vonatkozásában, és ezen oltalom lejárati napját 2018. február 1-jében határozta meg. Emellett kétségtelen, hogy a felperes ismerte az oltalmat megadó határozatot, amely a lejárat vitatott napját meghatározta, és hogy a határozat kézbesítésétől számított két hónapon belül nem fellebbezett. Mind a keresetlevele 4.4 pontjában, mind a Törvényszék előtti tárgyaláson kifejezetten elismerte, hogy nem nyújtott be fellebbezést a 2100/94 rendelet 69. cikkében előírt határidőn belül. Jóllehet a 2100/94 rendelet 67. cikkének (1) bekezdése alapján megtámadhatta volna ezt a határozatot (lásd analógia útján: 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 24. pont), az alkalmazandó határidőn belül mégsem élt a 2100/94 rendeletben számára biztosított jogorvoslati lehetőségekkel. Az oltalmat megadó határozat tehát a vonatkozó határidő lejáratának napján jogerőre emelkedett (lásd analógia útján: 1994. március 9–i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 13. pont).

41 Ennek alapján nem engedhető meg, hogy a felperes újraindítsa a fellebbezési határidőt annak állításával, hogy a 2017. augusztus 24-i, kijavítás iránti kérelme a „[2100/94 rendelet] 87. [cikke] szerinti nyilvántartásba vétel vagy nyilvántartásból való törlés” fogalmába tartozik. Amennyiben ugyanis a felperes a 2100/94 rendelet 87. cikkével összefüggésben értelmezett 67. cikke alapján fellebbezhet azt követően, hogy a közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának kijavítása iránti kérelmet nyújtott be, és a CPVO ezt a kérelmet elutasította, ez azzal a következménnyel jár, hogy sérti az oltalmat megadó határozat jogerejét. A közösségi növényfajta-oltalom bármely jogosultja megkerülhetné a 2100/94 rendelet 69. cikkében meghatározott fellebbezési határidőt azzal, hogy a felpereshez hasonlóan a nyilvántartás módosítását kéri, és fellebbezést nyújt be a CPVO elutasító határozata ellen. A fellebbezési határidő ilyen megkerülése nem elfogadható (lásd analógia útján: 2014. március 21-i Yusef kontra Bizottság ítélet, T-306/10, EU:T:2014:141, 54. és 55. pont).

42 Az állandó ítélkezési gyakorlat kétségtelenül kimondja, hogy új érdemi ténybeli elemek megléte indokolhatja az olyan határozat felülvizsgálatára irányuló kérelem benyújtását, amelyet a rendelkezésre álló határidőkön belül nem támadtak meg (lásd: 2014. március 21-i Yusef kontra Bizottság ítélet, T-306/10, EU:T:2014:141, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A felperes azonban nem hivatkozik ilyen új érdemi ténybeli elemek meglétére, amelyek alátámaszthatnák a közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának módosítása iránti kérelmét.

43 E tekintetben a felperes nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy több évvel az oltalmat megadó határozat után kétségek merültek fel a lejárat pontos időpontjával kapcsolatban. A növényfajta-oltalom időtartama kiszámításának módszereire vonatkozóan a felperes kérelmére a CPVO által szolgáltatott információk sem minősülnek olyan új tényeknek, amelyek igazolják, hogy a felperes – aki elmulasztotta, hogy a megfelelő határidőn belül éljen a 2100/94 rendeletben számára biztosított jogorvoslati lehetőségekkel – fellebbezést nyújthat be a vitatott időpont módosításának a CPVO általi elutasításával szemben, és így megkerülheti az oltalmat megadó határozattal szembeni fellebbezési határidőt (lásd analógia útján: 2018. június 14-i Spagnolli és társai kontra Bizottság ítélet, T-568/16 és T-599/16, EU:T:2018:347, 131. pont).

44 Egyébiránt a felperes által álláspontja alátámasztására hivatkozott 2017. december 20-i Incyte ítélet (C-492/16, EU:C:2017:995) nem cáfolja meg az előző megállapításokat. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben ugyanis egy nemzeti szerv által valamely gyógyszer vonatkozásában kibocsátott kiegészítő oltalmi tanúsítvány lejárati napja bizonyult pontatlannak a Bíróság által előzetes döntéshozatali eljárásban később hozott valamely ítéletre tekintettel (2017. december 20-i Incyte ítélet (C-492/16, EU:C:2017:995, 23., 48. és 49. pont). Ez azt jelenti, hogy ebben az ügyben új érdemi tény – vagyis a Bíróságnak az oltalom időtartamának számítási módját pontosító ítélete – merült fel. A jelen ügyben erről nincs szó, és ezért a felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem alkalmazható.

45 A fentiekben kifejtettek alapján a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A második jogalapnak a lényegében a 874/2009 rendelet 53. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított, második részéről

46 A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen állapította meg a megtámadott határozat II.A.3 pontjában, hogy a fellebbezés nem alapulhatott a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdésén. Álláspontja alátámasztására a felperes több érvet hoz fel.

47 Először is a felperes azt állítja, hogy az érintett rendelkezés a nyilvánvaló hibák kijavítására kötelezi a CPVO-t. Ezenkívül az utóbbi kijavítást megtagadó határozata a 2100/94 rendelet 67. cikke alapján fellebbezés tárgya lehet, mivel az említett rendelet 87. cikkének megfelelően adatok nyilvántartásba vételéről vagy törléséről van szó. A felperes szerint, még ha a 2100/94 rendelet 67. cikkét szó szerint is alkalmazzák, és emiatt az ilyen határozattal szemben nem is lehet fellebbezést benyújtani, akkor is lehetőség van a fellebbezésre az uniós jog azon általános elve alapján, amely szerint „mindenkit

megillet a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog olyan határozatokkal szemben, amelyek a Szerződések által elismert jogot érinthetnek”, mivel meg kell állapítani, hogy ez a megfogalmazás olyan jogi eszközt is magában foglal, mint a 2100/94 rendelet.

48 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a közösségi növényfajta-oltalom nyilvántartásban szereplő lejárati napjának módosítása kevésbé alkalmas a jogbiztonság elvének megsértésére, mint azok a lényegesebb módosítások. amelyek valamely határozat felülvizsgálatából származhatnak. Álláspontjának alátámasztására a felperes a 2017. december 20-i Incyte ítéletre hivatkozik (C-492/16, EU:C:2017:995). Ezen túlmenően, véleménye szerint a nyilvántartásba vett növényfajták közösségi oltalmával kapcsolatos lényeges információk nyilvántartásba való bejegyzésének célja egy megbízható információforrás létrehozása, és ezáltal a harmadik személyek érdekeinek védelméhez szükséges jogbiztonság biztosítása. Ezért a nyilvántartásban szereplő hibákat attól függetlenül ki kell javítani, hogy egy bizonyos idő eltelt-e.

49 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a nyilvánvaló hibák kijavításának a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése értelmében nincs határideje. A 874/2009 rendelet ugyanis e tekintetben egyetlen rendelkezést sem tartalmaz. Érvelésének alátámasztására a Raad van State (államtanács, Hollandia) által a Syngenta kontra Holland Szabadalmi Hivatal ügyben 2015. február 18-án hozott ítéletre hivatkozik. Megemlíti, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az alkalmazandó rendeletben szereplő releváns uniós jogi rendelkezés nem határozott meg határidőt a hiba kijavítására, és arra hivatkozik, hogy ugyanez vonatkozik a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdésére is.

50 A CPVO vitatja a felperes érveit.

51 Anélkül, hogy dönteni kellene abban a kérdésben, hogy a CPVO határozata a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése értelmében, a 2100/94 rendelet 67. cikke alapján fellebbezés tárgyát képezheti-e, meg kell állapítani, hogy a felperes által állított hiba nem tartozik az említett 53. cikk (4) bekezdésének hatálya alá.

52 A 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése értelmében ugyanis a CPVO határozataiban előforduló nyelvi, elírási és más nyilvánvaló hibákat ki kell javítani. E szövegből következik, hogy az e rendelkezés alapján elvégzett módosítások tárgya csupán helyesírási vagy nyelvtani hibák, elírási hibák – mint például a felek nevét érintő hibák –, vagy olyan hibák kijavítása lehet, amelyek bizonyos mértékben nyilvánvalóvá teszik, hogy semmilyen – a kijavítás folytán létrejövőtől eltérő – szöveg nem képzelhető el (lásd analógia útján: 2011. szeptember 9-i dm-drogerie markt kontra OHIM – Distribuciones Mylar [dm] ítélet, T-36/09, EU:T:2011:449, 73. pont).

53 Figyelembe véve a valamely illetékes hatóság által hozott jogerős határozat rendelkező része kötőerejének fontosságát, és a jogbiztonság elvének tiszteletben tartására figyelemmel, az ilyen határozat későbbi kijavítását kivételes esetekben lehetővé tevő szabályt szigorúan kell értelmezni. Ennélfogva a „nyilvánvaló hiba” fogalma olyan alaki hibákra korlátozódik – mint amilyenek az elírások –, amelyek hibás jellege magából a határozatból is egyértelműen kiderül, és amelyek nincsenek kihatással a határozat rendelkező részében és indokolásában foglaltak hatályára és érdemi részére. A „nyilvánvaló hibának” a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése értelmében vett fogalma viszont nem terjedhet ki a megtámadott határozat érdemi részének jogszerűségét sértő hibákra (lásd analógia útján: 2006. december 14-i Gagliardi kontra OHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb [MANŪ MANU] ítélet T-392/04, nem tették közzé 55. pont; 2011. október 18-i Reisenthel kontra OHIM – Dynamic Promotion [ketrecek és kosarak] ítélet, T-53/10, EU:T:2011:601, 35. pont).

54 A jelen ügyben a felperes a Siberia fajtára vonatkozó közösségi növényfajta-oltalom lejárati napjának módosítását kéri. Márpedig egy ilyen módosítás kihatással lenne az ezen oltalom időtartamát meghatározó, oltalmat megadó határozat hatályára és érdemi részére. Egy ilyen módosítás elvégzéséhez ugyanis előzetesen meg kellene határozni, hogyan kell értelmezni a 2100/94 rendeletet és különösen annak az oltalom időtartamának kiszámítására vonatkozó rendelkezéseit. A felperes és a CPVO az

általuk több éven át folytatott levelezés ellenére sem értettek egyet ezen értelmezést illetően. Ebből következik, hogy a felperes módosítási kérelme nem tekinthető a 874/2009 rendelet 53. cikke (4) bekezdésének értelmében vett nyelvi, elírási és más nyilvánvaló hiba kijavítása iránti kérelemnek.

55 Mivel a 874/2009 rendelet 53. cikke (4) bekezdése alkalmazásának feltételei a jelen ügyben nem teljesülnek, a felperes azon érveit, amelyek szerint a keresete e rendelkezés alapján elfogadható, el kell utasítani.

56 A fentiekre tekintettel a második jogalap második részét mint megalapozatlant, következésképpen pedig az egész második jogalapot el kell utasítani.

A lényegében az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, első jogalapról, amely szerint a CPVO fellebbezési tanácsa elmulasztotta az előtte előadott érvek egyikének megválaszolását

57 A felperes lényegében azt állítja, hogy a CPVO fellebbezési tanácsa megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor elmulasztotta a felperes azon érvének vizsgálatát, amely a CPVO-nak a nyilvántartásban szereplő hibák hivatalból történő kijavítására irányuló kötelezettségére vonatkozik.

58 A CPVO vitatja a felperes érveit.

59 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2100/94 rendelet 75. cikke értelmében a CPVO határozatait indokolni kell. E kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével (lásd ebben az értelemben: 2019. február 5-i Braeburn 78 [11078] ítélet, T-177/16, EU:T:2019:57, 43. pont). Az EUMSZ 296. cikkre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség annak a kettős célnak felel meg, hogy egyrészt lehetővé tegye, hogy jogaik védelme érdekében az érdekeltek megismerjék a hozott intézkedés indokait, másrészt hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2012. május 10-i Rubinstein és L'Oréal kontra OHIM ítélet, C-100/11 P, EU:C:2012:285, 111. pont; 2010. június 30-i Matratzen Concord kontra OHIM – Barranco Schnitzler [MATRATZEN CONCORD] ítélet, T-351/08, nem tették közzé, EU:T:2010:263, 17. pont; 2014. március 27-i Intesa Sanpaolo kontra OHIM – equinet Bank [EQUITER] ítélet, T-47/12, EU:T:2014:159, 24. pont).

60 Az indokolási kötelezettség teljesíthető anélkül, hogy kifejezetten és kimerítő jelleggel válaszolni kellene a felperes által előterjesztett érvek mindegyikére, feltéve hogy a CPVO ismerteti a határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi érveket (lásd. 2018. február 23-i Schniga kontra CPVO [Gala Schnico] ítélet, T-445/16, EU:T:2018:95, 28. pont [nem tették közzé], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

61 Amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyancsak kitűnik, az indokolás követelményét az ügy körülményeire figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, mivel nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján döntendő el az a kérdés, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 150. pont; 2016. december 21-i Club Hotel Loutraki és társai kontra Bizottság ítélet, C131/15 P, EU:C:2016:989, 47. pont).

62 A jelen ügyben a megtámadott határozat értelmezéséből kitűnik, hogy a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy – feltéve, hogy a CPVO hatáskörrel rendelkezik a nyilvántartás hibáinak hivatalból történő javítására – e hatáskör gyakorlásának megtagadásával szemben nem nyújtható be a 2100/94 rendelet 67. cikke szerinti fellebbezés. A fellebbezési tanács hozzátette, hogy az ilyen elutasítás nem minősül az adatoknak az említett rendelet 87. cikke szerinti nyilvántartásba történő bejegyzésére vagy törlésére vonatkozó határozatnak sem. Azt is megállapította, hogy ilyen esetre nem alkalmazható a 874/2009 rendelet 53. cikkének (4) bekezdése.

63 Ebből következően a fellebbezési tanács jogilag kellőképpen indokolta a határozatát.

64 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani, ennélfogva pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

65 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

66 A felperest, mivel pervesztes lett, a CPVO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Siberia Oriental BV-t kötelezi a saját költségein felül a Közösségi Növényfajta hivatal (CPVO) részéről felmerült költségek viselésére.

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. június 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások